

Щоденник П'ЯТИРІЧКИ

РІЧНИЙ ПЛАН ЗАВЕРШЕНО

Про дострокове виконання планових завдань четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки рапортували Дніпродзержинське, Комунарське, Івано-Франківське учбово-виробничі підприємства.

Івано-Франківське УВП повідомило, що 12 грудня план з реалізації готової продукції виконано на 101 процент. До кінця року колектив підприємства передбачає реалізувати понад план продукції на суму 280 тисяч карбованців.

ДОНЕЦЬК. Колективи виробничого об'єднання «Електромагніт» та учбово-виробничих підприємств 12 грудня достроково завершили виконання плану четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки при взятості зобов'язанні — 25 жовтня.

План з реалізації магнітних пускачів, реле РПУ-2, меблів та швейних виробів в обсязі 9 мільйонів 969 тисяч карбованців виконано на 10 мільйонів 102 тисячі карбованців, що становить 101 процент.

У даний час колективи підприємств УТОГ працюють у рахунок 1975 року. Понад річне завдання до кінця грудня буде випущено додаткової продукції на 400 тисяч карбованців.

ДРОГОВИЧ. Ударно попрацювали мебелювальники учбово-виробничого підприємства в четвертому, визначальному році дев'ятої п'ятирічки. 13 грудня, або на 13 днів раніше, ніж передбачалося, колектив УВП рапортував про успішне завершення річної виробничої програми по всіх техніко-економічних показниках.

Темпи по випуску меблів, досягнуті в соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань 1974 року, трудівники УВП прагнуть не тільки закріпити, а й підвищити. До кінця нинішнього року мебелювальники підприємства дали слово випустити понад річний план товарів народного споживання на 700 тисяч карбованців.

КОМУНАРСЬК. (Ворошиловградська область). Річний план по випуску й реалізації продукції колективів Комунарського УВП виконав 12 грудня.

До кінця року буде виготовлено додатково до плану металевих ліжок на суму 72 тисячі й реалізовано на 40 тисяч карбованців.

Переможцями у соціалістичному змаганні серед колективів дільниці УВП вийшли заготівельники, яких очолює майстер Катерина Володимирівна Білоусова. Її дільниця систематично виконує доведені завдання щонайменше на 115 процентів.

В індивідуальному соціалістичному змаганні з кращими здобутками завершують рік наладчик штампів І. Й. Луговий, штампувальники Н. П. Шевченко, шліфувальник А. В. Торгашев, складальник спинок до ліжок П. Я. Кравець, маляр Н. М. Кочура.

1974 рік був для комунарів роком ударної праці, роком освоєння нового виду продукції — ліжок одинарних квадратного перетину.

Цього ж року розпочато й будівництво санітарно-побутового корпусу на 250 робочих місць.

Н. АПОЛОНОВА,
ст. економіст УВП.

СУМИ. Швейники учбово-виробничого підприємства одними з перших в нашому Товаристві завершили виконання річного плану по випуску спецодягу.

З початку четвертого року п'ятирічки колектив підприємства випустив товарів народного споживання на 1 мільйон 336 тисяч карбованців. У порівнянні з минулим роком випуск валової продукції зріс на 12,8 процента, а продуктивність праці — на 10,6 процента.

У це трудове досягнення колективу найбільш вагому частку внес-

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК. Достроково завершив виконання програми четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки колектив учбово-виробничого підприємства УТОГ.

Зваживши свої можливості, трудівники УВП зобов'язалися до 1 січня 1975 року випустити й реалізувати продукції понад доведений план на суму 155 тисяч карбованців.

З самого початку визначального року п'ятирічки й по сьогодні особливо добре працює колектив метизної дільниці, яку очолює член УТОГ М. Х. Шаповалов.

Варто відзначити також, що 14 ударників комуністичної праці нашого УВП трудяться вже в рахунок десятої п'ятирічки.

Серед таких, зокрема, — волочильники дроту М. Д. Бережний, М. М. Коваленко, пресувальник О. М. Воронов, цвяхар-штампувальник А. Ю. Калашников, штампувальник меблевої петлі В. Л. Циганок.

Самовіддано несуть трудову вахту дев'ятої п'ятирічки й такі правофлангові її, як токарь П. Ф. Глухий, наладчик холодновидаючих автоматів для випуску гвинтів О. С. Кеда, яким, як і В. Л. Циганку присвоєно цього року звання «Ударник комуністичної праці дев'ятої п'ятирічки».

У ці дні ми повідомили колектив Харківського УВП-1, з яким змагаємось, про те, що ми вже прийняли соціалістичні зобов'язання на 1975 рік.

П. ШАХОВА,
заступник директора по навчально-виховній роботі Дніпродзержинського УВП.

Продуктивність праці мебелювальників, у порівнянні з минулим роком, зросла на 10,3 процента.

У ці передновіторні дні соціалістичне змагання під гаслом: «Дати більше продукції, кращої якості, з меншими затратами» набрало ще ширшого розмаху в цехах та на дільницях учбово-виробничого підприємства. Мебелювальники прагнуть випередити час, щоб достроково завершити п'ятирічку в цілому.

Особливо високих виробничих показників домагається в соціалістичному змаганні колектив складальників меблів, що його очолює Мар'ян Семич. Добре трудяться також бригади пресувальників та верстатників.

ли такі робітники: крейдувальники Н. К. Таранець, швеї А. І. Сохань, М. І. Нагорна, Л. Я. Буйволенко, Р. П. Книш, М. І. Карташова, Л. Г. Степченко та багато інших.

Закріпити досягнуте, примножити здобуте! Під таким девізом трудяться сьогодні швейники Сумського учбово-виробничого підприємства. До кінця четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки вони вирішили випустити робочого спецодягу на 100 тисяч карбованців.

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (388)

Субота, 21 грудня 1974 р.

Ціна 2 коп.

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧНЕ ЗАВДАННЯ

З кожним днем стають відомі нові й нові імена трудівників, що достроково завершили особисті зобов'язання, взяті ще на початку дев'ятої п'ятирічки.

На фото: швейниці Новоград-Волинського відділку Житомирського УВП (зліва направо перший ряд) Ольга Калістратівна Максимчук, Поліна Іванівна Андрійчук, Малка Ісааковна Шпигельман, Ніла Олександрівна Федорук і Лукерія

Вікторівна Гончарук. (Другий ряд зліва направо) Роман Львович Юкелюк, Віра Володимирівна Шиманська, Валентина Петрівна Ахтирцева, Роза Людвігівна Кучинська, Ольга Іванівна Гопанюк і Лідія Арсентіївна Мекота, які ще на початку грудня цього року завершили особисті п'ятирічки. Нині вони випускають продукцію в рахунок десятої п'ятирічки.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

16 грудня 1974 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держплану СРСР тов. Байбакова М. К. «Про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1975 рік» і міністра фінансів СРСР тов. Гарбузова В. Ф. «Про Державний бюджет СРСР на 1975 рік».

У дебатах в цих питаннях виступили: товариші Щербицький В. В. — перший секретар ЦК Компартії України, Кунаєв Д. А. — перший секретар ЦК Компартії Казахстану, Рашидов Ш. Р. — перший секретар ЦК Компартії Узбекистану, Кебін І. Г. — перший секретар ЦК Компартії Естонії, Арістов Б. І. — перший секретар Ленінградського міськкому КПРС, Расулов Д. — перший секретар ЦК Компартії Таджикистану, Вікторов О. В. — бригадир слюсарів Першого державного

підшипникового заводу, м. Москва, Шварднадзе Е. А. — перший секретар ЦК Компартії Грузії, Костанов Л. А. — міністр хімічної промисловості СРСР, Ломакін В. П. — перший секретар Приморського крайкому КПРС, Рябов Я. П. — перший секретар Свердловського обкому КПРС, Лоцманова Г. П. — монтажниця Казанського заводу електронних обчислювальних машин, Антонов С. Ф. — міністр м'ясної і молочної промисловості СРСР.

Наприкінці на Пленумі виступив з великою промовою Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Брежнев Л. І.

Пленум ЦК КПРС прийняв у цих питаннях відповідну постанову.

Пленум увільнив тов. Демічева П. Н. від обов'язків секретаря ЦК КПРС у зв'язку з переходом на іншу роботу.

На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

Про проект Державного плану розвитку народного господарства СРСР і Державного бюджету СРСР на 1975 рік

Схвалити в основному проекти Державного плану розвитку народного господарства СРСР і Державного бюджету СРСР на 1975 рік.

ЦК Компартії союзних республік, крайовим, обласним, міським і районним комітетам партії, міністерствам і відомствам, усім партійним, радянським, господарським і профспілковим організаціям, керуючись рішеннями ЦК КПРС і виступами товариша Л. І. Брежнева в питаннях економічної політики партії, розробити і здійснити конкретні заходи по виконанню Державного плану розвитку народного господарства СРСР на 1975 рік і завдань дев'ятої п'ятирічки в цілому. Зосередити зусилля колективів підприємств, організацій, будов, колгоспів і радгоспів на всемірному підвищенні

ефективності виробництва, прискоренні технічного прогресу, зростанні продуктивності праці, якнайшвидшому введенні нових і кращому використанні наявних виробничих потужностей, приведенні в дію всіх резервів для збільшення випуску і поліпшення якості продукції при одночасному зниженні матеріальних і трудових затрат.

Пленум ЦК КПРС висловлює впевненість, що партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації, всі трудящі країни широко розгорнуть соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань завершального року п'ятирічки, досягнуть нових успіхів у справі дальшого зміцнення могутності нашої Батьківщини, неухильного підвищення добробуту радянського народу.

КИЇВ. Нещодавно семінар і огляд стінних газет відбувся в Палаці культури ім. А. В. Луначарського, організований Київським обласним відділом УТОГ. В семінарі взяли участь редактори стіннівок Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», Білоцерківського УВП та МРВ, гуртожитків, Будинків культури та ЦП УТОГ. Було представлено 53 номери стіннівок.

Газети були вивішені в фойє Палацу культури, доступ до яких був відкритий протягом тижня. Журі огляду відзначило, що переважна більшість газет оформлена уміло і зі знанням справи. Замітки, поміщені в них, здебільшого на злободенні теми виробничого, культмасового і виховного характеру. Підкреслено і зростання майстерності редколегій в порівнянні з минулим роком.

Проте було вказано на ряд недоліків, упущень, таких, як: обмеженість тем, дуже мало заміток, переважно великих за обсягом, мало критичних матеріалів, карикатур, відсутність рубрик.

Перші місця зайняли газети «За комуністичний побут» — орган ради гуртожитку КДВО «Контакт», «За радянську культуру» — орган Білоцерківського будинку культури і МРВ і «За комуністичну працю» — орган ЦП УТОГ.

Після огляду відбувся семінар з редакторами і членами редколегій стінних газет, який пройшов організовано і був покликаний внести свіжий струм в роботу редколегій. На семінарі було внесено чимало цінних пропозицій та зауважень. З обміном думок виступили як редактори, так і члени редколегій стінних газет, в яких взяли участь і робітники КДВО «Контакт» та відвідувачі Палацу культури ім. А. В. Луначарського.

Г. МЕРЕЖКО,
інструктор Київського обласного відділу УТОГ.

У НАШИХ ДРУЗІВ-БІЛОРУСІВ

Двадцять п'ять років минуло відколи Борис Азарко поступив на Барановицьке УВП Білорусі. За цей час він пройшов шлях від учня виробничого навчання до висококваліфікованого спеціаліста. На підприємстві Б. М. Азарко користується загальним визнанням і авторитетом. Поважають Бориса Миколайовича за невтомну працю, за творчий підхід до виконання дорученої справи і за прагнення бути на вістрі змагання.

Робітник одним з перших на підприємстві завершив особисту п'ятирічку. І цим довів, що праця, поєднана з раціоналізаторським пошуком і організацією більш оптимального режиму роботи приносить шедри плоди. Як висококваліфікованого спеціаліста, Бориса Миколайовича переводять на найбільш відповідальну ділянку підприємства — розкрийну. І тут він проявив господарський підхід до дорученої справи. При його участі здійснено монтаж конвейера, що дало змогу розмістити робочі місця і устаткування згідно з послідовністю виробничого процесу. Ним виготовлені і впроваджені у виробництво пристосування для гарячого формування п'яtkової частини взуття і приклеювання каблуків, та інших нововведень, що дало змогу поліпшити якість виробів. Вперше на підприємстві він освоїв і трафарети для розкрою заготовок, що підвищило продуктивність праці.

Наше уявлення про ветерана буде неповне, якщо не згадати рух за економію сировини, електроенергії, ущільнення робочого часу, ініціатором якого був Б. Азарко. За чотири роки п'ятирічки таким чином на підприємстві зекономлено тільки шкiртоварів майже на 25 тисяч карбованців.

За досягнуті успіхи у виконанні й перевиконанні соціалістичних зобов'язань дев'ятої п'ятирічки Бориса Миколайовича нагороджено орденом «Знак Пошани». Висока урядова нагорода додає йому сил і трудової наснаги. Вірність обов'язку і кращим трудовим традиціям колективу — риса, яка найбільш притаманна ветеранові. За це його шанують. Як член місцевого профспілки Борис Миколайович так само ретельно виконує й громадські доручення.

Молодь підприємства прагне наслідувати кращі риси ветерана, а що таке наслідування піде на користь — не підлягає сумніву.

І. МАЛАШУК.

Передовик виробництва, висококваліфікований токарь-інструментальник Степан Микитович Гергель. Виробничі завдання він перевиконує, бореться за звання «Кращий за професією».

Професію токаря-інструментальника здобув на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромаш».

Йому довіряють найвідповідальніші і складні роботи, які він виконує завжди з високою точністю і якістю.

На фото: С. М. ГЕРГЕЛЬ.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

Львівське учбово-виробниче підприємство № 2 — багатогалузеве: в ньому є цех скловиробів, текстильна та швейна ділянки. Тому надзвичайного значення набувають на УВП питання техніки безпеки. І це зрозуміло, адже кожна галузь виробництва на підприємстві ставить свої вимоги: у цеху скловиробів — боротьба з пилюкою, на текстильній та швейній ділянках — вміння трудівників користуватися технікою, вивчення технології обладнання.

Все це разом, зрозуміло, не може не позначитися на формах і методах техніки безпеки, що застосовуються на підприємстві.

З метою забезпечення планового охоплення питань і організації техніки безпеки на Львівському УВП-2 ось уже біля трьох років працює громадська комісія по охороні праці, яку на сьогодні очолює Є. С. Боровников. Сім років працює на підприємстві Євгеній Сергійович майстром цеху скловиробів, колектив якого вважається одним з передових на УВП. Він досвідчений інженер, чудовий організатор.

Комісія складається з восьми чоловік. Сюди входять представники різноманітних спеціальностей. Так, високою відповідальністю за торочену справу відомі у колективі громадські інспектори з техніки безпеки слюсарі-електрики І. Жишкович, В. Кальмук, скловар І. Береза, наладчик М. Бойцов та інші.

Як же організована робота комісії з техніки безпеки на підприємстві?

Інспектори щоденно на початку робочого дня обходять всі ділянки підприємства. Зауваження, які були помічені ними під час огляду

фіксуються у журналі перевірок громадських інспекторів по охороні праці, де конкретно вказується на характер недоліків та заходи їх усунення.

Іноді трапляються випадки, коли робітник навіть чудово обізнаний з правилами з техніки безпеки, внаслідок зневажання питань охорони праці, допускає порушення, які можуть привести до випадків травматизму, якби на місці події не опинився громадський інспектор. Нещодавно, наприклад, при огляді стану техніки безпеки у цеху скловиробів громадський інспектор І. Житкевич помітив, що знято огорожу з частини дробилки, на якій працює робітник П. Трач. В ту ж мить громадський інспектор зупинив роботу машини, провів додатковий інструктаж з робітником.

Крім щоденних оглядів ділянок УВП, щотижні майстри разом з громадськими інспекторами проводять обстеження стану техніки безпеки на виробництві.

Робота з техніки безпеки організується за принципом триступінчатого контролю. Остання стадія перевірки — комісія з охорони праці куди входять: голова — головний інженер підприємства М. Т. Шуляк, інженер з техніки безпеки З. Френкель та громадські інспектори. У завдання комісії входить обстеження стану охорони праці на підприємстві, перевірка технологічного обладнання та інше.

Велика увага приділяється на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2 проведенню «Дня охорони праці». Його мета — своєчасне і оперативне рішення питань подальшого покращення техніки безпеки та охорони праці,

посилення колективного контролю, дотримання законодавства, виконання заходів з механізації і автоматизації.

Наприкінці «Дня охорони праці» відбувається засідання комісії, де розглядаються порушення, встановлюються строки їх усунення.

Кожний робітник УВП щокварталу проходить інструктаж на робочих місцях. У дохідливій формі проводять такі інструктажі майстри текстильної ділянки М. М. Гдичинський, Л. М. Кудлатий, швейної — М. М. Абрамов, скловиробів — А. О. Ренчко, Є. С. Боровников.

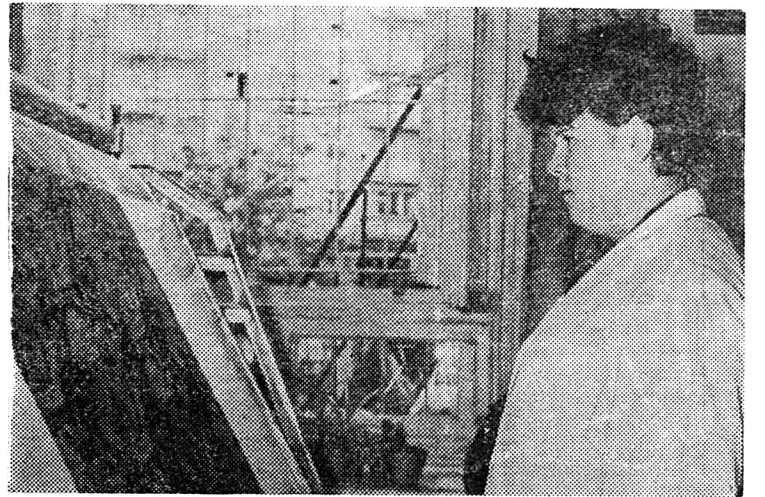
У цьому році програма з техніки безпеки на підприємстві, порівняно з минулим роком, значно складніша. До плану з техніки безпеки ввійшли заходи по запобіганню нещасних випадків, семінари, організація навчання.

Особливою популярністю серед трудівників підприємства користуються семінари. Вони проводяться в колективі щоквартально. В середньому в їх роботі беруть участь 30 чоловік. Під час семінарів робітники розбирають питання, що виникли протягом поточного кварталу, та інше.

Наслідки роботи у цьому напрямку вже виразно помітні сьогодні. Всі робітники УВП забезпечені спецодягом, проведена перевірка підготовки електриків, встановлена світлова сигналізація на ділянці складувів та багато іншого.

В основному заходи з техніки безпеки на 1974 рік виконані. Попереду — 1975 рік, рік напруженої праці. Все це глибоко усвідомлює колектив Львівського УВП-2, який зустрічає його у всеозброєнні.

В. НОВИКОВ.

Успішно завершила виробничі завдання поточного року робітниця підготовчої ділянки Львівського учбово-виробничого підприємства № 1 М. ЧУЛИК.

Сьогодні на трудовому календарі ударниці комуністичної праці 1975 рік.

Виконуючи щоденні виробничі норми на 130—140 процентів передовик виробництва зобов'язалася достроково виконати планові завдання завершального року дев'ятої п'ятирічки.

Фото А. ПІНЧУКА.

НАСТАВНИК - ХЛІБОРОВ

Цього дня з ним я зустрівся о шостій вечора. — Як ваші справи, чим, заклопотані сьогодні, Терентію Костянтиновичу? — звертаюсь до нього.

Трохи подумавши, як завжди це робить, відповідає:

— Як же не клопотатися і не турбуватися? Адже хочеться все зробити, нічого не прогати. Дні летять швидко, незабаром — весна завершального... А це для мене, як і для вас, і для всього народу — подія неабияка. І, звичайно, є велике бажання зустріти весну завершального року п'ятирічки якнайкраще.

Віриться, що так і буде. В цієї простої і скромної людини, справжнього трударя, слова ніколи не розходяться з ділом. Ще підлітком почав Терентій працювати в полі. Відтоді Терентій Костянтинович не розлучається з ним. Шанує землю. Скільки праці, турбот і любові вкладає він у своє

ремесло! А все тому, що знає: чим більше клопочешся біля землі, чим тепліше руки пестять її, тим буйніше вона колоситься і дорідніший урожай бере хлібороб. Недаремне ж голова колгоспу імені Леніна І. І. Самоплавський говорив мені:

— Терентій Гальона у нас не просто хлібороб, а наставник молодих хліборобів. Він має власний почерк у роботі. Любо дивитися, як готує насіння під майбутній урожай.

За чесну працю Т. К. Гальону нагороджено ювілейною лєнінською медаллю, знаком «Переможець соціалістичного змагання 1973 р.», Грамотою райкому профспілки працівників сільськогосподарства і заготівель та цінними подарунками. Його ім'я занесено до колгоспної Книги Пошани і мікравідділу УТОГ.

Сьогодні йому шістьдесят. Час і про відпочинок подумати. Та не прагне спокою серце людини. Ветеран залишається в строю, в самій гущі життя.

М. Радомишль.

А. ФЕЩЕНКО.

ФЕЙЛЕТОН

Меблі потрібні всім. І не просто меблі, а меблі якісні. Думка про це постійно «турбує» керівництво Лебединського УВП. Замислюється над цим питанням директор підприємства І. П. Бурлюк, начальник виробництва Д. Г. Костирин. Ніяк не можуть вони «пов'язати» якість з кількістю. Заради справедливості слід сказати, що з кількістю справа стоїть більш-менш добре, хоча виконання плану завжди пов'язане з штурмівщиною. А от про якість вже й говорити нічого. Постійні скарги покупців, реклами на меблі...

Розводить безпорадно руками директор підприємства — не до-

КОЛИ НЕ ДОХОДЯТЬ РУКИ...

ходять руки. А як вони можуть «дійти», коли директор більшість робочого часу проводить в просторому кабінеті. Тихо в кабінеті, ніщо не порушує спокою. Директор думає про план... А от якби він пройшов на склад, де зберігається нітропродукція, то побачив би, як кризь стелю просочується вода в осінні дні. Та де там! Звісно, краще відсиджуватись в затишному кабінеті...

Правда, Іван Павлович виходить на подвір'я УВП, але частіше тільки з однією метою — трохи зігрітись. Багато корисного зміг би він почерпнути, коли б пройшов трохи далі, у котельню і побачив як зігріваються кочегари. Раніше про це небуло і мови, коли на підприємстві возили вугілля на конячці, але зараз... зважаючи на розвиток технічного прогресу, цю важливу справу доручено кочегару. Набігається отак бідолашна

людина за день, перевозючи на собі сотні кілограмів вугілля і не знає куди від «спеки» діватися. Але, на жаль, директор таких далеких екскурсій по підприємству не робить, а тому й не може перейняти досвід у свого робітника.

Та що там говорити. Під час робочого дня робітники Лебединського УВП ще можуть сьак-так зігрітись, а що робити вночі, у гуртожитку? Спробував би директор переночувати в холодних кімнатах, коли навіть під трьома ковдрами трясє лихоманка...

Та коли б поговорив шановний директор з трудівниками підприємства, то дізнався б, що дуже часто в гуртожитку не тільки гарячої, а й холодної води немає. Бігають тоді жінки з відрами «пожичати» воду в сусідніх будинках. І досі ще користуються мешканці гуртожитку старими електроплитами, намагаючись приготувати

їжу. А між тим у сусідніх будинках вже давно проведено газ. Не доходять руки у директора і до цього питання. Забуває він, що питання упорядкування побуту робітників підприємства — одне з найголовніших завдань адміністрації підприємства.

Не турбує питання упорядкування побуту трудівників підприємства і заступника директора по виховній роботі Ф. П. Прісича. Хоч роботи для заступника директора тут багато. Велике коло діяльності: душеві не працюють, дзеркал, туалетних полчок і безлічі іншого, так необхідного у побуті, немає. І це в гуртожитку меблевого підприємства!

Рідко коли знаходить заступник директора час, щоб зайти до гур-

тожитку, і це при тому, що гуртожиток розташований від підприємства на відстані якихось 100 метрів.

Серед мешканців гуртожитку побутує думка, що Центральному правлінню УТОГ слід виділити особистий легковий автомобіль для Ф. П. Прісича, може тоді він стане нерідким гостем у гуртожитку, повноправним господарем його.

Дуже соромлива людина директор Лебединського УВП. Чомусь соромиться він вирішувати питання виробництва разом із своїми безпосередніми підлеглими.

Незважаючи на те, що підприємство першим в Товаристві освоїло лаконаливні машини та впровадило поліефірний лак, досі ще на УВП не налагоджено ділового контакту з постачальниками нітропродукції.

(Закінчення на 4-й стор.).

На початку грудня в м. Харкові відбувся республіканський триденний семінар голів комісій облпрофрад та комітетів профспілок по роботі серед глухих робітників і службовців.

З лекціями «Про ленінський стиль в профспілковій роботі» та «Організаторська діяльність і основні напрямки роботи комісій по роботі з глухими робітниками та службовцями» перед учасниками семінару виступили: заступник завідувачого організаційно-масовим відділом Укрпрофради Б. Г. Волошин, інструктор ВЦРПС О. Л. Литвинський. Про організацію соціалістичного змагання серед членів УТОГ за дострокове виконання народно-господарського плану дев'ятої п'ятирічки розповів викладач республіканських профкурсів, кандидат економічних наук М. І. Ратников.

Завдання профспілкових організацій по вдосконаленню роботи шкіл комуністичної праці присвятила свій виступ інструктор Харківської облпрофради Є. М. Стеблянюк. Потім досвідом

своєї роботи поділилися: А. І. Шемет з Донецького машинобудівного заводу та Л. Ю. Недокудяров з Ворошиловградського теплового будівельного заводу імені Жовтневої революції, інструктор Київської облпрофради Л. М. Максименко, голова комісії завком профспілки Одеського заводу сільськогосподарського машинобудування імені Жовтневої революції Є. Д. Галанюк та інші.

Наступного дня інструктор ВЦРПС О. Л. Литвинський присвятив свій виступ організації та практиці роботи інструктора-перекладача по обслуговуванню глухих на підприємствах, а викладач республіканських профкурсів А. М. Брудний зупинився на основних напрямках виховної і культурно-масової роботи профспілок. Потім занову відбувся обмін досвідом роботи в якому взяли участь перекладач компактної групи Запорізького моторобудівного заводу В. Ф. Суслова та інші.

З інтересом вислухали учасники семінару лекції «Про стан та заходи по дальшому поліпшенню

сурдологічної допомоги на Україні» та «Про відновлення слуху і мови у громадян, що втратили слух» прочитали старший науковий працівник Київського науководослідного інституту отоларингології, кандидат медичних наук В. Л. Ліфанов і ст. науковий співробітник науководослідного інституту педагогіки УРСР Л. С. Лебедева.

В останній день перед учасниками семінару виступили: директор донецької школи робітничої молоді для глухих В. Ф. Артюшин, завідувачий швейним відділенням Київського технікуму легкої промисловості В. М. Горбач.

Від Українського товариства глухих у роботі семінару взяв участь і виступив член президії Центрального правління УТОГ Г. П. Цуканов.

Для учасників семінару було організовано екскурсію по визначних та історичних місцях міста Харкова, а учасники художньої самодіяльності обласного Будинку культури дали великий концерт.

Роботу семінару вела інструктор комісії по роботі серед глухих Укрпрофради В. О. Янківська.

Г. ПИЛИПЕНКО.

Завершила свою роботу республіканська фотовиставка УТОГ, яка проходила під девізом: «Батьківщина, праця, людина!». Виставка була проведена з метою висвітлення досягнень фотуртків культосвітніх закладів і окремих фотолюбительів Товариства.

Всього на виставці експонувалось 270 знімків різного формату. Майстерність виконання деяких з них свідчила про вміння наших фотолюбительів розкрити тему яскраво і змістовно мовою фотографії.

Виставка показала, що представлені роботи по своєму змісту відповідають девізу конкурсу. В експонованих фотографіях знайшли своє відображення праця і відпочинок, спорт і побут членів Товариства, природа рідного краю та інше.

В той же час слід сказати, що при актуальності і тематичній цілеспрямованості представлених робіт, в багатьох з них техніка фотодруку знаходиться на невисокому рівні і невисокої якості. Кількість кольорових знімків і майстерно виконаних фотопортретів дуже обмежена. Складається думка, що фотоаматори УТОГ слабо використовують образотворчі засоби фотомистецтва.

З приводу цього хочеться відмітити, що не всі обласні відділи провели завчасно достатню організаційну роботу по підготовці до республіканської фотовиставки цього року. Так, від Київського, Донецького, Полтавського, Івано-Франківського облвідділів на виставці були представлені роботи лише від трьох чоловік по кожному відділу; Запорізького і Херсонського — від 2-х чоловік, Миколаївського — 1 чоловік. І це при тому, що в кожному з зазначених облвідділів працюють по одному і більше фотуртків, де навчається в середньому від десяти до двадцяти чоловік. А Вінницький, Тернопільський, Чернігівський облвідділи взагалі не взяли участі у виставці, хоча фотуртки в цих облвідділах працюють.

Все це свідчить про те, що робота в цьому напрямку облвідділами УТОГ ведеться не найкращою рівні і це не тому, що в наших культосвітніх закладах не вміють працювати, а тому що не приділяють належної уваги цьому питанню. Як приклад цього, робота у цьому напрямку Львівського облвідділу, що представив на виставку експонати, які отримали високу оцінку журі республіканської фотовиставки.

Виставка дала змогу виявити, що в фотуртках слабо поставлена навчально-виховна робота. Очолують діяльність гуртків некваліфіковані спеціалісти, а самі фотоаматори. Одна з причин цього явища та, що обласні відділи і керівники культзакладів УТОГ не спрямовують роботу цих гуртків, слабо контролюють їх діяльність, не підтримують ділових стосунків з державними і профспілковими установами. І даремне. Адже з їх боку вони могли б отримувати кваліфіковану теоретичну і практичну допомогу в розвитку самодіяльного фотомистецтва.

Все це потребує негайного налагодження навчально-виховної роботи в фотуртках культзакладів. В той же час облвідділам необхідно взяти роботу фотуртків під свій контроль, проводити її по тематичних планах, ставити конкретні завдання, налагодити контроль за їх виконанням.

Звичайно, це справа не одного дня, але про це слід думати вже сьогодні. Фотомистецтво необхідно підняти на належний рівень. Одним заходом у цьому напрямку буде проведення Курсової бази по науково-методичним кабінетом клубної роботи УТОГ в 1975 році семінару з керівниками кіно і фотуртків, мета якого — покращення організаційної та творчої роботи членів Товариства в галузі кіно та фотомистецтва.

В. ПИЛИПЕЦЬ,
інструктор оргвідділу ЦП УТОГ.

ОГЛЯД ПРЕСИ

Львів. В Будинку культури УТОГ відбувся семінар редакторів стінних газет підприємств, культосвітніх закладів, що зібрались для ознайомлення з практикою випуску стінної газети, прослухати ряд методичних порад, поділитися досвідом організації матеріалів для стіннівок.

Працівник редакції обласної газети «Львівська правда» В. С. Розумний зробив огляд газет, виходящих протягом року редколегіями, дав методичні поради щодо їх оформлення та підбірки змістовних матеріалів. В своєму виступі він наголосив на тісному зв'язку редколегії з виробничими колективами, на глибокому проникненні в їх життя. Саме в цьому умова дієвості матеріалів, вміщених на сторінках стіннівок.

Для того, щоб виступи їх були актуальними, діловими, членам редколегії слід глибоко знати те, чим живе колектив, які завдання вирішує в даний період, які недоліки гальмують успішну роботу.

Саме вона, стінна газета, стоїть найближче до людей, мобілізує трудівників на виконання соціалістичних зобов'язань, пропагує досвід кращих колективів і окремих робітників, висвітлює хід соціалістичного змагання. Було також вказано на необхідність конкретизувати передові статті, ширше залучати до виступів на сторінках стіннівки рядових робітників.

Гарним естетичним оформленням, глибиною матеріалів відзначилась стіннівка Львівського УВП-2, редактор Л. М. Бараш. Вона і зайняла перше місце серед підприємств. Серед культосвітніх закладів перше місце зайняв Дрогобицький будинок культури УТОГ, редактор О. Д. Бережний.

Парторганізаціям слід налагодити випуск стіннівок, піднести їх на вищий рівень, щоб газета стала справжнім пропагандистом і бойовим помічником партійних організацій.

Я. МАРТИНЯК.

ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ

З метою втілення у життя чергових рішень партії по комуністичному вихованню трудящих, послідовного проведення принципу партійності в розвитку мистецтва, більш ефективного сприяння культурно-освітнім закладам, колективам художньої самодіяльності у піднесенні ідейно-художнього рівня їх творчої діяльності та впровадження нових форм і методів роботи в практику культустанов нашого Товариства відповідною постановою (№ 178) президії Центрального правління УТОГ при науково-методичному кабінеті клубної роботи створено як дорадчий громадський орган Методичну раду з числа працівників творчих спілок і установ, майстрів мистецтва, працівників культурно-освітніх закладів і обласних відділів Товариства, керівників і учасників художньої самодіяльності, представників інших організацій УТОГ.

До складу Методичної ради введено 13 чоловік. Серед них: директор Республіканського Будинку художньої самодіяльності профспілок Л. В. Стельмах, завідувача театральним відділом Центрального Будинку народної творчості Міністерства культури УРСР О. О. Гапоненко, балетмейстер, заслужений працівник культури Е. В. Зайцев, інструктор з культурно-масової роботи ЦП УТОГ В. О. Пилипєць, заступник директора Київського Палацу культури ім. А. В. Луначарського, М. І. Марковська та інші.

Методична рада працюватиме за річним планом роботи і скликатиметься в міру необхідності, але не менше двох разів на рік.

Вона розглядатиме та обговорюватиме перспективні плани роботи науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ, заслуховуватиме та обговорюватиме звіти окремих будинків культури, колективів художньої самодіяльності Товариства, доповіді та повідомлення про стан репертуару художньої самодіяльності й розроблятиме рекомендації щодо його формування, братиме участь у складанні планів підвищення кваліфікації працівників культзакладів та керівників художньої са-

модіяльності, сприятиме їх практичному здійсненню, розглядатиме і обговорюватиме питання про проведення конкурсів, оглядів, фестивалів, виставок та інших форм творчого змагання учасників художньої самодіяльності, аматорських гуртків культустанов УТОГ, виноситиме на розгляд директивних органів рекомендації з проблемних питань розвитку окремих видів і жанрів самодіяльного народного мистецтва, розглядатиме та обговорюватиме окремі методичні посібники з найбільш проблемних питань культурно-освітньої роботи і рекомендуватиме для розповсюдження матеріали про передовий досвід з питань практичної роботи цих культзакладів та колективів художньої самодіяльності в Товаристві.

12 грудня відбулось перше засідання членів цього громадського органу, на якому вони ознайомились з «Положенням» про Методичну раду, обрали заступника голови ради та відповідального секретаря, заслухали й обговорили доповідь І. А. Сапожнікова про стан та шляхи дальшого розвитку художньої самодіяльності в Українському товаристві глухих, розглянули перспективний план роботи науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ та Методичної ради на 1975 рік, виробили ряд рекомендацій, спрямованих на дальший розвиток художньої самодіяльності в Товаристві, для подання Центральному правлінню УТОГ.

Заступником голови Методичної ради обрано старшого методиста з хореографії науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ В. Н. Жукову, відповідальним секретарем — методиста з клубної роботи Л. А. Папенко.

В роботі першого засідання Методичної ради, крім членів її, взяли участь голова Київського облвідділу УТОГ О. О. Трохимець, голова Київського міськвідділу УТОГ, учасники художньої самодіяльності Є. П. Задніпровська, інструктор оргкультмасової роботи облвідділу УТОГ Г. М. Мережка, та директор Курсової бази УТОГ Т. Г. Філініна.

А. БАРТКО.

НА ФІНІШІ РОКУ

Колектив Конотопського УВП успішно виконав соціалістичні зобов'язання II місяців четвертого року п'ятирічки. За цей час виготовлено і реалізовано продукції на 103,8 процента. Ціх успіхів досягнуто завдяки коптійській роботі громадських організацій підприєм-

ства, яка була спрямована на ідеологічне виховання колективу.

Не знижуючи темпів роботи, колектив підприємства докладає всіх зусиль на успішне завершення виробничих завдань четвертого року дев'ятої п'ятирічки. Справа ускладнюється тим, що в IV кварталі необхідно освоїти пошиття спецодегу з бавовняних тканин при наявному устаткуванні. Для

цього проведена перебудова виробничого циклу, укомплектування бригад.

Маяками соціалістичного змагання як і раніше виступають такі трудівники як: О. Лобозинська, Е. Буйвєд, Н. Силка, а М. Шинкіна, Г. Клименко, М. Романенко, А. Назаренко та інші, що вже працюють в рахунок 1975 року.

А. ЖОГОВ,

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ

«Майстер — золоті руки». Але цього мало. У Станіслава Мар'яновича таке ж і серце — золоте. До людей він лагідний, доброзичливий. Кому щось незрозуміло — підкаже, пораду дасть, допоможе в скруті. Це не робота. А вдома? Дома такий же. Між ним і дружиною немає домашнього розподілу обов'язків. Працелюбність батьків, безперечно, передається дітям. А їх у Станіслава Мар'яновича — двійко. Синові Олегу вісім років. В першому класі навчається. Задоволений батько сином — в щоденнику «п'ятірки» і «четвірки». Меншому — два роки. Щасливі діти. В сім'ї злагода, хліб і до хліба є. Щасливі, бо мирне небо над головою. А яким було дитинство в Станіслава Мар'яновича?

Нелегка доля в цієї людини. Змалечку втратив слух. Потім же лихо — війна! З болем згадує про неї Цилінський. Це й не дивно. Діти, які пережили дві війни, — без дитинства. Думали вони, як

дорослі. Працювали непосильно, переживали глибоко.

Станіславу не було й п'яти років, як до Білої Церкви вломилася фашистська повстання. Вдень і вночі, як навіжені, вони снували по місту, наводили свої жахливі порядки. Станіслав ще з дитинства пам'ятає материнські сльози. Сльози, бо холод і голод, а на руках четверо дітей.

Зараз, — говорить Станіслав Мар'янович, — все лихо позаду. Всі ми вижили в люди. Скажімо, старша сестра Галина вчителькою у Львові, менша, Ліда, також вчителькою працює в Білій Церкві, брат Яні — військовослужбовець. Всі ми стараємося відпустку брати в один час, щоб зібратися в родинне коло. Звичайно, місцем нашої відпустки є — материна оселя. Сюди ми приїжджаємо з своїми сім'ями. І кожного разу я бачу мамині сльози. Але це не ті, гіркі, сльози, які я бачив у дитинстві, це сльози радості і задоволення.

— Станіслав Мар'янович, скажіть відверто, ви задоволені своєю роботою? — питаю його.

— Цілком. Хоч професія моя й не легка. Цілу зміну — на ногах. І все-таки, люблю свою роботу...

Можливо, де-кому ці слова покажуться дивними, а дехто іронічно усміхнеться. Що ж, цих людей можна зрозуміти. Адже частіше звеличують, скажімо, такі професії, як геологів, артистів, художників. Коли ж заходить мова про тих, хто нас одягає, взуває, або меблі готує, чи взагалі виробляє побутові речі, тут все якось не так. Бачте, — професія рядова, не романтична. Тому-то, мабуть, не випадково, що кожний учень ще в школі мріє стати як не артистом, то геологом, як не геологом, то космонавтом і т. д. А якщо Станіслав Цилінський говорить, що він любить свою професію, то хай це нікого не дивує, бо в цій професії є своя романтика.

Якщо накреслити його 19-річний графік роботи, то лінія, яка б означала його показники в праці, весь час підніматиметься вгору, відображаючи і сам життєвий

шлях цієї людини. Сумлінний трудівник нагороджений ювілейною медаллю в честь ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і медаллю «За трудову доблесть». Він — переможець соціалістичного змагання 1973 року. Ім'я Станіслава Цилінського занесене в Книгу Пошани УТОГ.

Станіслав Мар'янович на Черкаському УВП працює з 1955 року.

А про його трудове завтра нехай скаже прислів'я: «Поїзд доходить до кінцевої станції не тому, що швидко мчить, а тому, що мчить безперервно».

Станіслав Мар'янович Цилінський в безперервному русі.

Щасливих тобі шляхів, невтомна людина!

П. ЗАКЛАДОВ,

(Закінчення. Поч. на 2-й стор.)

Дуже часто, у зв'язку з несвоечасним постачанням лаку, підприємство вибивається з графіка, ледь-ледь справляється з виконанням плану. Чому ж таке стає? — питаєте ви. А справа в тому, що ні директор, ні керівники ланок не замислювалися серйозно над питанням ділових контактів з постачальником лаку. Іван Павлович говорить: «Ми дзвонили, телеграфували. Цього досить. А їхати за лаком не будемо. Почекаємо, може самі привезуть...». А тому їздять поки-що. Машинами Лебединці в Броди, Миколаїв на підприємства Товариства за однією бочкою лаку.

А нещодавно було так. Дав директор шоферу персональне завдання поїхати у Миколаїв на УВП за лаком (зрозумів Іван Павлович, що коли керівництво Миколаївського УВП дає, то треба брати, а то скажуть, що зовсім не хочуть працювати на Лебединському підприємстві). Дав завдання директор шоферу, а сам і заспокоївся, забувши вказати час повернення шофера до Лебедина. План зривається, а поліефірного лаку немає!

Одним словом на Лебединському УВП не вистає лаку. Таке положення з нітропродукцією взагалі не тільки на цьому підприємстві Товариства. Це явище має причини. У зв'язку з обмеженістю ресурсів нітропродукції виділення фонду проводиться Головою постачем УРСР на рівні 50 процентів. Отже керівникам підприємств необхідно за рахунок покращення оздоблення поверхні пе-

КОЛИ НЕ ДОХОДЯТЬ РУКИ...

реглянути норми витрати цієї продукції виходячи з конкретно виділеного фонду.

А на Лебединському УВП про це не думають. Чекають, мабуть, що Київ дозволить нітропродукції у відповідності з представленими заявками, не враховуючи реальні можливості.

З цього приводу постає ще одне питання, а саме: Центральне правління УТОГ виділяє Лебединському УВП фонди на матеріальні ресурси, а їх реалізація проводиться вкрай незадовільно. Контакт з постачальниками матеріалів Лебединським УВП здійснюється тільки за допомогою телефонних розмов.

Цікаво, яка ж ефективність подібних телефонних переговорів?

Думається, що відділ праці та заробітної плати ЦП УТОГ врахує «стиль керівництва» тов. Бурлюка І. П. і внесе свої корективи в ліміти на витрату коштів на поштово-телеграфні витрати та й не тільки по Лебединському УВП.

Не в кращому стані на УВП і питання механізації виробничих ланок. Тут, звісно, вміють планувати, але не вміють виконувати заплановане. Не тримаються, наприклад, на УВП кошегари. Причина — відсутність елементарної механізації — кирка і тачка, ось і все, чого добилося керівництво УВП за довгі роки керування в цьому питанні.

У минулому році на підприємстві було встановлено прес П-713, а сьогодні із десяти плит в робо-

чому стані знаходяться тільки сім. Понамалював виробництва соромливо посміхається, пояснює, що служба механіка не може відремонтувати прес...

Ще в минулій п'ятирічці на підприємстві був виготовлений і встановлений металевий стіл для торцювання дошок. Але, на жаль, цей стіл не міг витримати будь-яку вагу, і стоїть тепер стіл скручений, немов дерево від бурі. Полагодити немає кому, а тому випускають на ньому постійно браковані деталі. Над столом гасло: «Боріться за економію!». Про яку ж економію може йти мова, адже ще ніхто нічого не зекономив на бракованих верстатах.

Мало того, що верстат при роботі робить «викрутаси», коли закінчується процес торцювання пиломатеріалів, то так грієть, що через стіну слюсарі підскакують, що, зрозуміло, відволікає їх від гри в доміно. Отак і йде змагання: хто сильніше вдарить — слюсарі по столу під час гри в доміно, чи верстат, на якому має стояти амортизатор. Час покаже. Треба тільки суддю призначити, та й кандидатура вже є. Існує думка, що більше всього на цю посаду підійде директор підприємства. Йому, як кажуть, і карти в руки. Як не як, то ж буде він ближче до колективу, житиме з ним одним бажанням, однією метою...

Може ви сподіваєтесь, що в кращому стані знаходиться те устаткування, що «приковане» до фундаменту. Даремне... Ось, на-

приклад, фугувальний верстат. Виникає питання, як на ньому працювати, коли передня плита встановлена під кутом відносно задньої? Це ж треба мати дивну кваліфікацію, щоб робітники зробили деталь відповідно до креслень.

Не в кращому стані знаходиться і рейсмусові верстати. Останні два роки кмітливі та винахідливі робітники колективу називають ці верстати «штовхай-тягни». Справа в тому, що верстат має сам «тягти» деталь. Та це було колись, а тепер цю роль виконують робітники. Верстатник «штовхає», а помічник «тягне» деталь. А інші рейсмусові верстати? Там ще гірше. Ті зовсім не крутяться, стоять на місці. А подивились би ви, люди добрі, на витяжку від верстатів, яку, нарешті, встановили. Цікаво, за якими кресленнями вона виготовлена? Таких прикладів можна навести чимало. Про яку техніку безпеки, наукову організацію праці, про яку культуру виробництва можна говорити. Іноді, навіть, здається, що керівники виробництва ніколи не чули про ці поняття...

Мабуть цілком слушно може бути поставлене питання товаришам Бурлюку та Костирину: цікаво, коли ви зможете знайти спільну мову з економістом та старшим бухгалтером підприємства з питання створення механічної дільниці і вирішите планування її роботи, завданженість та оплату.

Іван Павлович запевняє, що якість продукції на УВП в цент-

рі уваги. Але, пробачте, звучить не переконливо. Свідчення тому — відсутність дотримання технологічного процесу, режимів. Робиться все «на око», без перевірки деталей калібрами. А керівники мріють у своїх кабінетах і вже не перший рік, про нестандартне обладнання, впровадження якого допоможе покращити якість вироблюваної продукції, підвищити продуктивність праці, культуру виробництва...

Закінчується робочий день на УВП. В кабінетах керівників тиша. Директор «думає» про план, начальник виробництва — про якість, а всі разом — про культуру виробництва...

За останні роки Лебединське УВП стало підприємством, в якому виросли люди, їхня майстерність. Підприємство з року в рік оснащується новою технікою і цього боку стало на рівень дежлавних меблевих підприємств.

Та, виходить, у ногу із життям не встигають іти керівники цього підприємства... Не роблять для себе висновків із критики на їхню адресу. А критика була.

Пам'ятаєте, Іване Павловичу, у серпні 1968 року був фейлетон: «Іван Павлович ставить крапку» в якому йшлося про безладдя на підприємстві, про захаращеність території, про недотримання технологічного процесу... Не забули ви, мабуть, і фейлетона «Говори, балакали...», який був надрукований у жовтні 1969 року, в якому йшлося про незадовільну підготовку УВП до роботи взимку...

Одним словом, сигналів було немало, але, видно, висновків ви не зробили. Чи не настає час їх зробити?

Т. ПРОХОРЧУК.

УСПІХИ І ТУРБОТИ

Одеська школа-інтернат № 97 для слабобачущих недавно відзначила своє 25-річчя. Четверть століття минуло, відколи у вересні 1949 року школа прийняла перших вихованців. За цей час невпізнанно змінилась не тільки школа, а й саме навчання.

Нині шкільні приміщення оснащені спеціальною апаратурою для виправлення недоліків мови та іншим навчальним устаткуванням. В звуковому кабінеті встановлено 12 апаратів «Звук-12», апарати «Спектр», телевізори, радіоприймачі та багато інших засобів призначених для розвитку мови і слуху.

Велику допомогу надають школі дефектологічний факультет Київського державного педагогічного інституту ім. Горького, Міністерство освіти УРСР. Колективом педагогів понад 10 років керує директор школи Л. М. Квичко, якому багато допомагає завуч П. І. Планинда. Серед учителів старшого покоління повагою й

авторитетом користуються викладачі російської мови О. В. Самойленко, Д. О. Воротнок, викладач математики І. І. Меркева, учителька молодших класів Т. М. Шевченко та інші.

Діана Олександрівна Воротнок для навчання дітей намагається використати всі можливі засоби, щоб учні краще розуміли, глибше засвоювали учбовий матеріал. Багато винахідливості й умінь вкладає в свою роботу і Тамара Миколаївна Шевченко, щоб діти успішно навчалися читати з губ, правильно розуміли вимову.

За 25 років у школі відбулося 18 випусків, 220 учнів було підготовлено до самостійного життя і дальшого навчання. Багато з них і досі підтримують контакти із школою. Чимало випускників школи-інтернату № 97 одержали вищу і середню спеціальну освіту, інші навчаються.

Педагогами школи-інтернату нагромаджено позитивний досвід в роботі з дітьми, що мають пору-

шення слуху. Викладачі школи з допомогою кабінету інтернатських закладів та відділу спеціальної психології НДІ психології УРСР підготували до друку збірник матеріалів, який узагальнює досвід роботи за минулий період. Вихід з друку цього збірника буде ще одним кроком в обмін досвідом роботи між сурдопедагогами, корисним посібником для тих, хто шлях педагога розпочинає.

Разом з тим, школа-інтернат вимагає розширення. В даний час у школі навчається 173 учні, для яких вона вже стає тісною. Через цю причину немає можливості створювати дошкільні групи, поповнювати набір учнів. Разом з тим тіснота стримує виховну і навчальну роботу, оскільки відчувається недостатність деяких робочих кабінетів, кімнат відпочинку, спальні.

В. ГАЛЬЧУК.

СПОРТИВНИЙ КАЛЕНДАР

3 січня 1975 року розпочнуться масові змагання у колективах фізкультури і установках УТОГ у залі спартакіади «Бадьорість і здоров'я» (І і II етапи).

3 8 по 11 січня по зонах відбудуться Республіканські змагання з баскетбола та волейбола серед школярів.

3 3 по 6 січня — республіканські змагання серед школярів з шахів, шашок та настільного тенісу.

Всього у січні 1975 року у республіканських змаганнях школярів візьме участь біля 1500 чоловік.

СТЕЖКА В НЕБО

Гармата засіла глибоко в кюветі. Гарматна обслуга намагається витягти її. Але — марно. У цей час до солдатів підходить сивий старий.

— Давайте, хлопці, я допоможу.

Солдати переглянулися. Мовляв, чи не переоцінюєш себе, дідусь? А незнайомий, ухопившись однією рукою за лафет, а другою — за станину, скомандував: «Раз-два-взяли!» — і наліг на гармату. Зразу ж обслуга вибралася на дорогу.

— Ну, спасибі велике, батьку, — сказав юний сержант. — Звідки ж у вас сила така? Хто ви?

— Я Іван Заїкін, — спокійно відповів старий. — Борець. Можливо, чули?

У той час йому було за шістьдесят. Про феноменального російського богатира, чемпіона світу з боротьби написано чимало захоплюючих рядків. І так сталося, що слава Заїкіна — спортсмена заступила славу Заїкіна-

авіатора — одного з перших у нашій країні покорителів повітряного океану. Тим часом чудовий борець, який переміг не одного могутнього суперника, палко рвався у небо і багато зробив для розвитку вітчизняної авіації.

Невідомим сторінкам життя чудового спортсмена і льотчика і присвячений фільм «Повітроплавець». Його знімають тепер в Одесі ленінградські кінематографісти.

— Дія нашого фільму відбувається у 1910 році, — розповідають постановники картини

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Без слів.

Отут і Perezимую.
Мал. В. Степаненка.

КОРОТКО

Житомир. Тут відбулась обласна нарада передовиків сільського господарства. З доповіддю «У вищий клас роботи» виступила голова Житомирського облвідділу УТОГ О. Д. Тверська.

Досвідом роботи поділились Є. Коробкіна — робітниця Овруцького філіалу заводів автоматів, швея Білецька Т. А., столяр М.

Радченко, колгоспниця колгоспу ім. Леніна, Коростишівського району В. Березовенко та інші.

На нараді прийнято звернення до всіх глухих трудівників області, в якому учасники наради закликали достроково завершити завдання дев'ятої п'ятирічки.

Є. ЮРЕВИЧ,

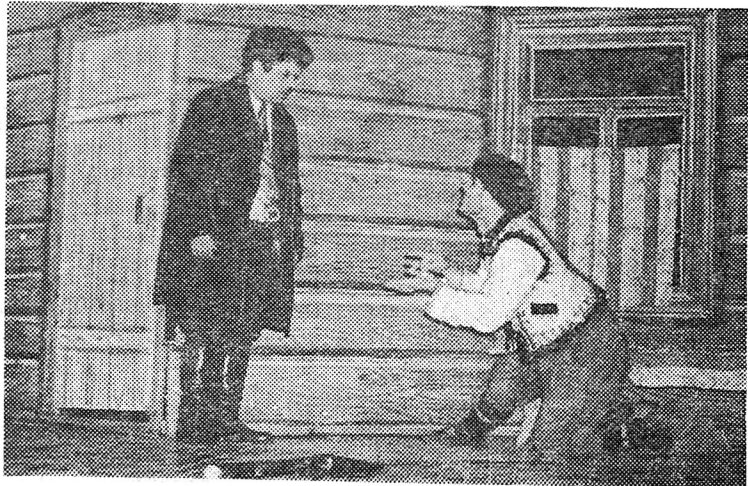
З дружнім візитом до Тернопільчан приїздив колектив художньої самодіяльності Івано-Франківського будинку культури глухих. Гості показали тернопільчанам драму Р. Федоріва та Ю. Петрова «Цвіт папороті» (режисер В. Нестеренко), в якій розкривається одна з актуальних тем нашого життя — тема патріотиз-

му і відданості радянських людей своїй Батьківщині, своєму народові.

Тернопільчани дружно аплодували своїм гостям за високу виконавську майстерність. Вони ознайомили гостей з історичними та визначними місцями Тернополя.

м. Тернопіль.

А. БОЖИК.

Сцена із п'єси «Цвіт папороті».

Фото О. КРАЙКІВСЬКОГО.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

ИНДЕКС 60981. Київ, друк. КДВО УТОГ, зам. 1918—9500. 74 р.